

Junior
6. číslo
2016/ 2017

ŠKOLA HŘEBEČ
Masarykova jubilejní základní škola Hřebeč

Obsah

Redakční rada

Mezinárodní den žen

Lidice 21. století

Jaro

Divadlo- první stupeň

Divadlo- druhý stupeň

Můj koníček

Nejoblíbenější sport

Pozvánka do kina

Matematický klokan

Redakční rada:

Šéfredaktorka: Eliška Hlízová

Zástupkyně šéfredaktorky: Leona Staniurová

Sport: Karolína Zubková

Veronika Peková

Vtipy: Eliška Drahoňovská

Kulturní rubrika: Hana Karkošová

Karolína Belková

Události ve škole: Eliška Hlízová

Leona Staniurová

Mezinárodní den žen

Mezinárodní den žen, připadající každoročně na 8. března, je to mezinárodně uznávaný svátek stanovený Organizací spojených národů k výročí stávky newyorských švadlen v roce 1908.

Vývoj oslav

Demonstrace žen na konci zimy, tradičně o nedělích, se nejdříve konaly v USA na popud tamní Socialistické strany USA; velké shromáždění za volební právo žen se konalo 8. března 1908 v New Yorku. Svátek žen byl poprvé slaven 28. února 1909 po vyhlášení Americkou socialistickou stranou. Na první mezinárodní ženské konferenci Druhé internacionály v Kodani v srpnu 1910 prosadila německá socialistka Klára Zetkinová pořádání mezinárodního svátku, tehdy ještě bez určení pevného data. Od roku 1911, kdy byl poprvé slaven v Německu, Rakousko-Uhersku, Švýcarsku, Dánsku a USA, mezi jeho cíle patřilo volební právo žen, od roku 1975 pak je připomínán jako den mezinárodní solidarity žen za rovnoprávnost, spravedlnost, mír a rozvoj. Datum 8. března se ustálilo až po 1. světové válce, zejména pod vlivem velké demonstrace v Petrohradě roku 1917 těsně předcházející únorové revoluci, která se konala poslední neděli v únoru dle juliánského kalendáře, což odpovídá 8. březnu kalendáře gregoriánského. Svátek se rychle rozšířil, jeho obsah kolísal od politického a feministického protestu po apolitickou socialistickou obdobu Dne matek.

Já jsem ke Dni žen dostala růžičku od milého mladíka za kasami v Lidlu a ráno jsme s maminkou dostaly pusu od táty.

12. kolo soutěže Lidice pro 21. století

Letos se naše škola zúčastnila už podruhé mezinárodní soutěže Lidice. Je to celosvětová vědomostní soutěž, kterou vyhlašuje památník Lidice, příspěvková organizace Ministerstva kultury ČR, Ústav pro studium totalitních režimů a Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze a je pro děti od deseti do osmnácti let. Otázky v testu jsou propojeny s českým jazykem a dějepisem. Nejčastější otázky v testu se vztahují k druhé světové válce. Bohužel minulý rok jsme do druhého kola nepostoupili, ale letos doufáme, že se do druhého kola dostaneme.

Veronika Peková 9. ročník

Jaro

Jaro je krásné období. Sluníčko rozzáří oblohu, ptáci zpívají a nádherné květiny zavání ve větru. Moje nálada se vždy zlepší. Můžu pozorovat včely opylující rozkvetlé rostliny a běhat bosa po krásně zelené trávě. Běhat v krátkém oblečení a kupovat si zmrzlinu. Pozoruji pohybující se mráčky a poslouchám zpěv ptáků. Ale vše jednou končí. Ano, Velikonoce. Podle mě je to nespravedlivé. Kluci hodují a ještě dostanou odměnu. Čeká mě volejbalové soustředění, kde budu posilovat a rozvíjet svoji fyziku. Trénuje se venku na antuce, moje vzpomínky na ni nejsou moc hezké. Když zafouká vítr, všechno smetí a prach z antuky nafouká do očí, protivné sluníčko pořád svítí a z neustálého padání mám sedřená kolena. Šťěstí, že za chvíli sezóna končí. Budu mít volné víkendy, a hlavně čas na kamarády.

Karolína Zubková 8. ročník

Jaro

Na jaře mám rád, jak se celá příroda probouzí. Už není tma, když ráno vstávám, ptáci zpívají, je to nádhera. Když člověk vyjde ven, cítí, jak je svěží vzduch a slunce začíná svítit. Jaro ale nosí i neštěstí, padá jarní únava, začínají jarní úklidy a někdy i jarní povodně. Avšak těch pozitivních věcí je více než negativních. Jaro je skvělé v tom, že člověk může chodit ven s přáteli a nemusí být při tom schovaný pod vrstvami oblečení. Taky už nám začínají tréninky venku a to je lepší, když člověk dýchá čerstvý vzduch. Jedno z mých oblíbených ročních období je jaro. Člověk má hned lepší náladu, když svítí sluníčko a zpívají ptáci.

Jan Cikhart 8. ročník

Záhada hlavolamu

17. března jsme jeli do divadla Lampion na hru Záhada hlavolamu. Na příběh se jela podívat čtvrtá, pátá a šestá třída. Před divadlem jsme se zastavili na náměstí, kde byly farmářské trhy. Mohli jsme si tam i něco koupit. Po farmářských trzích jsme šli rovnou do divadla. Příběh byl o partě kluků, která si říkala Rychlé šípy. Byla tam ještě jedna parta kluků, která si říkala Kočičí tlapy. Obě party chtěly získat ježka v kleci, který ukrýval tajemství létajícího kola. Všem se to moc líbilo. Bylo to vtipné.

Natálie Hamáková a Eliška Hrušková 5. třída

Divadlo – Umřít smíchy

Poprvé jsme se podívali do Malého sálu v kladenském divadle, kde se odehrávalo přestavení Umřít smíchy. V tomto představení hrají dvě ženy Emílie a Zuzana. Emílie a Zuzana jsou ve vězení. Zuzana je prostitutka, která prý zabila jednoho svého klienta, její vina nebyla prokázána, vedl se ještě soudní proces. Emílie byla její spolubydlící na věznici. Když Zuzana poprvé přišla za Emílií na věznici, vypadalo to tak, že nebudou moc dobré kamarádky. Zuzana byla ten typ člověka, který byl až moc upřímný. Když se Zuzana ptala Emílie, za co sedí ona, tak Emílie řekla, že vykradla nějaký obchod, ale ve skutečnosti se po čase ukázalo, že Emílie je psychiatricka, která je ve věznici se Zuzanou, aby zjistila pravdu a příběh o jejím životě, které sbírá pro svou knížku. Když Zuzana zjistila, že Emílie je psychiatricka, naštvla se a chtěla, aby odešla, ale Emílie se s ní tak sblížila, že odejít nechtěla a prosila ji o to, aby ji tam nechala. Nakonec to dopadlo tak, že se moc pohádaly a Emílie z té věznice odešla zpět domů za svou rodinou a Zuzana čeká na svůj rozsudek.

Veronika Peková 9. ročník

Dne 22.3 se sedmá, osmá a devátá třída vydaly do divadla na hru jménem Umřít smíchy, která se hrála na Malé scéně, kde jsme byli poprvé. Zuzana a Emílie, Emílie a Zuzana. Dvě zcela odlišné ženy, které se spolu ocitnou v cele ženské vazební věznice. Takto začíná hra a pro mě, jako pro diváka, hra působila velice zajímavě a velice mě upoutala. Pojednává o dvou dívkách zavřených ve společné cele, nejdříve si navzájem lezou na nervy, ale časem si pomáhají, dělí se o věci ve společné cele, ale postupem uplynulého času stráveného v cele zjistí, že její spoluvězenkyně, vlastně není za nic trestaná a je ve vězení dobrovolně, kvůli své profesi psycholožky. Nakonec psycholožka (Zuzana) z věznice odchází, a nechává tam Emílii samotnou na pospas jejího osudu, kterému ve hře také napomohla. Celá hra se při tom odehrává ve věznici v Polsku v 80. letech

Adéla Stujová 8. třída

Dne 22. 3. jela sedmá, osmá a devátá třída do kladenského divadla na představení Umřít smíchy. Představení hráli na Malé scéně, což byl sál v horním patře divadla. V představení hrály dvě ženy a předvedly nádherné herecké výkony. Děj představení se odehrává v polském vězení, ve kterém jsou obě ženy zavřeny. Zuzanu zavřeli kvůli tomu, že provozovala prostituci, a Emílie se nechala zavřít dobrovolně, protože toužila po povýšení v práci a chtěla ho dosáhnout kvůli svému výkonu a ne proto, že se vyspí se svým šéfem. Chtěla napsat práci o Zuzanině životě a udělat na nadřízené dojem. Začaly si navzájem pomáhat a podporovat se. Poté Zuzana zjistila, že ji Emílie jenom využívá a že jí lhala o důvodu nástupu do vězení a v mnoha dalších věcech. Vyříkali si to mezi sebou a Emílie se jí omluvila, podařilo se jim opět navázat důvěru. Emílie dodala Zuzaně psychickou podporu při soudních líčeních, které prohrávala a i nadále zůstávala vina. Představení bylo zakončeno tím, že si Emílie uvědomila, že je pro ni její rodina důležitější než kariéra a odešla z vězení. Zuzana i nadále zůstává ve vězení, trpí samotou a čeká na další rozsudek. Představení se mi velmi líbilo a myslím, že bylo i hodně poučné už se těším na další.

Leona Staniurová 9. třída

Můj koníček

Můj koníček, kterému se věnuji už 5 let, je jízda na koni. Jezdím u mé trenérky Zuzany Střebákové. Mám svého vlastního koně. Jmenuje se Ronaldíno, ale říkáme mu Ron. Mám ho už od začátku. Rona mám u své babičky. Má obrovskou louku. Já a Ron skáčíme překážky a trénujeme na závody. Skáčíme docela velké překážky. I když Ron někdy zlobí, tak je to můj nejlepší kamarád. Ron je Šetlanský pony. Je bílý a má hnědé fleky. Jednou když jsem si sedla na Rona bez helmy, tak se lekl a shodil mě. Měla jsem pak otřes mozku. Rona jsme už i plavili, bylo to moc fajn. Při jízdě na Roníkovi se mnou utekl do prudkého kopce, klouzalo mu to, ale vyběhl ho. Ještě jezdím na Důovi, a jezdila jsem i na Alence. Vyhrála jsem 2 stužky. Jednu malou a druhou velkou.

Natálie Závorská, 4. třída

Moje rybaření

Můj velký koníček je rybaření. Vždy, když s tatškou máme čas, tak si řekneme, že půjdeme na ryby. Většinou s námi jede i můj bratr. Přijedeme na Záplavy a začneme vybalovat pruty. Můj bratr vyndá z auta židle, abychom měli kde sedět. Táta přinese velkou krabici, ve které jsou návnady na ryby a háčky. Do vody naházíme žrádlo pro ryby, aby k nám připlavaly. Na pruty dáme návnady a nahodíme pruty do vody. Mezi tím, než chytíme rybu, tak si povídáme o škole a vyprávíme si i vtipné historky. Po chycení nějaké ryby se zabalíme a jedeme domů, kde si uděláme zaslouženou večeři.

Lucie Dobrovolná, 4. třída

Zimní biatlon

Biatlon je jeden z mých nejoblíbenějších zimních sportů. Vybrala jsem si ho, protože na něj ráda koukám v televizi a ráda fandím. Existuje mnoho typů biatlonu. Zimní biatlon, letní biatlon a třetí poněkud neobvyklý skiarc. Biatlon má také jednu zvláštnost, a to že v biatlonu se jak jezdí na lyžích, tak střílí puškou tzv. malorážkou. V biatlonu se ovšem jen nejezdí a nestřílí, má i mnoho disciplín:

- vytrvalostní závod
- sprint
- stíhací závod
- závod s hromadným startem
- štafeta
- závod smíšených dvojic

Historie:

Počátky biatlonu sahají až do středověku, kde šlo spíše o přežití než o sportovní využití. Před 5000 lety v horských oblastech řeckých, římských a čínských se dnešní biatlon používal k lovení na lyžích se zbraní.

O pár tisíciletí se biatlon využíval spíše k vojenským účelům. První vojenský závod v biatlonu se uskutečnil v Norsku roku 1776. Díky vojenskému biatlonu se biatlon zařadil do programu olympijských her.

Roku 1955 byla sepsána pravidla, v kterých poprvé zaznělo slovo BIATLON. A roku 1958 proběhlo první mistrovství světa v Saalfeldenu (Rakousko), kterého se zúčastnilo 25 sportovců ze sedmi zemí. V roce 1992 byl do olympijského programu zařazen i závod žen (první se konal v Jáchymově 1981).

Zajímavost:

Česká reprezentantka Gabriela Koukalová je řazena do světové špičky.

Tento sport se mi moc líbí a chtěla bych se někdy jet podívat na opravdový závod

Hana Jungerová- Slezáková, 4. třída

Můj vzor

Můj vzor je Cristiano Ronaldo.

Fotbal jsem začal hrát v Roztokách u Prahy. Nyní hraju už pátým rokem a pořád se snažím být lepší. K tomu, abych byl dobrý, mi pomáhá můj trenér Martin. S ním chodíme na trénink dvakrát v týdnu a o víkendu jezdíme na zápasy. Fotbal hraju od září za SK Hřebeč. Teď mě čeká velký mezinárodní turnaj. Bude se konat v Ústí nad Labem. Moc se na něj těším. Musíme ještě hodně trénovat, abychom vyhráli. Tréninky máme v tělocvičně nebo v hale. Už se těším na jaro, protože budeme chodit trénovat ven. Rád střílím penalty jako poslední, protože se mi daří střílet góly. Ve fotbale mě baví nahrávat na góly a střílet je. Vznik dnešního fotbalu má kořeny v Anglii, v 16. století. Ve fotbalu jsem dal přes 1000 gólů. Fotbal se hraje na ploše ve tvaru obdélníku.

Na fotbale jsem si našel i hodně nových kamarádů. Rád si fotbal zahraju jen tak s kamarády. Někdy trénuju na zahradě s bráchou. Fotbal je můj nejoblíbenější sport.

Jakub Hladký 4. třída

Můj oblíbený sport

Můj oblíbený sport je tenis. Ráda se na něj dívám v televizi, když hrají naši tenisté. Třeba Kvitová, Strýcová, Plíšková, Berdych nebo Štěpánek. Zatím se jenom dívám v televizi. Čekám, až bude hezky. Pak si půjdu s kamarádem Honzou zahrát tenis ven.

Tenis je míčová hra pro dva nebo čtyři hráče. Při hře čtyř hráčů rozlišujeme také hru smíšenou, to znamená, že v každé dvojici hraje jedna žena a jeden muž. Tenis se hraje na obdélníkovém hřišti tenisovou raketou a míčkem. Hraje se na antuce. Nejznámější tenisový turnaj se hraje ve Wimbledonu na travnatém povrchu.

Hra pochází z Francie z roku 1275, kde byla nazývána „hra na lov“, protože napodobovala chytání ptáků do sítí. Hráli ji zejména urození páni místo rytířských soubojů. Od 14. století se sport začal hrát v Anglii. Od 15. století se začal hrát na profesionální úrovni a začalo se na něj sázet.

Pravidla jsou taková, že získá-li hráč bod, je stav 15:0. Pokud získá druhý, je stav 30:0; získá-li třetí, je stav 40:0. Čtvrtý bod vyhrává game (hru). Pokud je stav 40:40, takzvaně shoda, nejbližší bod se počítá jako výhoda pro toho hráče, který jej získal. Získá-li týž hráč následující bod, vyhrává hru. Když ho nezíská, je opět shoda.

Doufám, že se vám můj referát líbí a na jaře se potkáme na kurtu. TENISU ZDAR!

Míša Břizová, 4. třída

Pozvánka do kina

Dnes bych vás ráda pozvala do kina na film Kráska a Zvíře. Na filmu jsem byla se třídou a musím ho moc pochválit. Pokud máte rádi herečku Emmu Watson, koukněte se na tuto pohádku, protože hlavní hrdinku Bellu hraje právě ona. Postavy byly krásně ztvárněné. Například Lumír byl svícen. Opravdu bych vás tam chtěla pozvat. Dokonce se tam i zpívá a zvířata jsou opravdová. Mám na to názor o pěti slovech. Krásná pohádka se šťastným koncem. Film jsme viděli se třídou na Kladně v kině Hutník. Byla tam naše třída, třetíáci a sedmáci.

Nikola Škardová, 5. třída

31. 3 jela třetí, pátá, šestá a sedmá třída do kina Hutník na film Kráska a Zvíře. Emma Watson hrála Krásku jménem Bell. Bell žila v malé vesnici nedaleko lesa, kde žil princ, který pro své sobectví byl proklet v netvora spolu se svými poddanými. Netvorovo prokletí mohla zlomit jen pravá láska. Jenže kdo by miloval takovou stvůru. Zvládne netvor se svými poddanými zůstat na živu déle, než odpadne poslední kvítek růže? K tomu všemu se do půvabné Bell zamiluje mladý lovec Casttone. Film vřele doporučuji.

Julie Hubáčová 5. třída

Soutěž Matematický klokan

I tento školní rok se žáci naší školy zúčastnili školního kola mezinárodní matematické soutěže Klokán.

Tato soutěž vznikla v osmdesátých letech minulého století v Austrálii. V roce 1991 poprvé proběhla i Evropě – a to ve Francii. Odtud se pak rozšířila po celé Evropě, i na další kontinenty. V současné době se jí zúčastnilo již přes 6 milionů soutěžících z více než 60 zemí celého světa. V České republice se poprvé organizovala v roce 1995 pod záštitou jednoty českých matematiků a fyziků a ve spolupráci s Katedrou matematiky PdF UP a Katedrou algebry a geometrie PŘF UP v Olomouci.

Soutěží se v několika kategoriích na základních i středních školách. Každá kategorie zahrnuje žáky ze dvou ročníků. Pouze žáci 1. ročníku se této soutěže nezúčastňují. Vzhledem k tomu, že soutěž probíhá ve stejném termínu po celé republice, tak žáci vypracovávají zadání školního, okresního, krajského a i celorepublikového kola v jeden okamžik.

Organizátoři soutěže pak vyhodnotí výsledky v celé republice a nejlepší řešitele odmění drobným dárkem.

V každé kategorii žáci odpovídají na otázky za 3, 4 a 5 bodů. Za správně zodpovězenou otázku získávají žáci daný počet bodů, za špatnou odpověď jeden bod ztrácí. Aby se soutěžící nedostali „do mínusu“, mají na začátku přidělený stejný počet bodů, kolik je soutěžních otázek. Při odpovědi se vybírá z pěti možností, jediná je správně.

Na naší škole mají tuto šanci tyto žáci:

Kategorie Cvrček (2. a 3. třída, maximálně 90 bodů)

1. Dědicová Alice, 2. třída, 63 bodů
2. Brettschneider Adam, 3.A, 57 bodů
3. Havlíková Tereza, 3.B, 53 bodů

Kategorie Klokánek (4. a 5. třída, maximálně 120 bodů)

1. Štorkán Ondřej, 5. třída, 104 bodů (jediný účastník, který přesáhl hranici 100 bodů)
2. Svoboda Petr, 4. třída 92 bodů
3. Záruba Marek, 4. třída 91 bodů

Kategorie Benjamin (6. a 7. třída, maximálně 120 bodů)

1. Štorkán Ondřej, 5. třída, 77 bodů
2. Hofman Tomáš, 6.třída, 71 bodů
3. Kožmín Tomáš, 6. třída, 71 bodů

Kategorie Kadet (8. a 9. třída, maximálně 120 bodů)

1. Donát Jan, 9. třída, 76 bodů
2. Mrázová Michaela, 8. třída, 74 bodů
3. Chalupa Ondřej, 8. třída, 68 bodů

Celkem se soutěže na naší škole zúčastnilo 137 žáků, O. Štorkán z páté třídy dokonce ve dvou kategoriích. I nováčci, žáci druhé třídy, i již zkušený soutěžící se soutěže zhostili se ctí a s plným nasazením.

Všem gratulujeme k výsledkům

Helena Dědicová

